

Ὁ Ἰωάννης οὗτος ἐξορισθεὶς ὑπὸ τοῦ αὐτοκράτορος Δομιτιανοῦ εἰς τὴν νῆσον Πάτμον, διὰ τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ καὶ τὴν μαρτυρίαν τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἦλθε κατὰ τὴν Κυριακὴν ἡμέραν εἰς ἑκστασιν πνευματικὴν, καὶ ἤκουσε φωνὴν μεγάλην ὡς σάλπιγγος, ἥτις τῷ ἔλεγεν, «Ἐγὼ εἰμὶ τὸ Α καὶ τὸ Ω, ὁ πρῶτος καὶ ὁ ἔσχατος, καὶ, ὅ,τι βλέπεις, γράψον εἰς βιβλίον καὶ πέμψον εἰς τὰς ἑπτὰ ἐκκλησίας τὰς ἐν τῇ Ἀσίᾳ, εἰς Ἐφεσον καὶ εἰς Σμύρνην, καὶ εἰς Πέργαμον καὶ εἰς Θυάτειρα, καὶ εἰς Σάρδεϊς, καὶ εἰς Φιλαδέλφειαν καὶ εἰς Λαοδίκαιαν.»

Συνεπῶς μὲ τὴν διαταγὴν ταύτην ὁ Ἰωάννης ἔγραψεν ὅσα εἶδε καὶ ἤκουσεν εἰς βιβλίον, τὸ ὅποιον ἀνόμασεν Ἀποκάλυψιν, διότι ἐν αὐτῷ ὁ Κύριος ἀπεκάλυψεν ἐν εἶδει προφητείας τί ἔμελλε νὰ συμβῇ εἰς τὴν ἐκκλησίαν του ἐπὶ τῆς γῆς μέχρι συντελείας τοῦ κόσμου.

Αὕτη εἶναι ἡ ἐσχάτη προφητεία, ἣν ὁ Θεὸς ἡδύοχησε νὰ δώσῃ εἰς τοὺς ἀνθρώπους, καὶ μὲ αὐτὴν κλείουσι τὰ Κανονικὰ Βιβλία τῆς Νέας Διαθήκης, εἰς τὰ ὅποια δὲν ἐπιτρέπεται εἰς κανένα νὰ προσθέσῃ ἢ ν' ἀφαιρέσῃ τι.

Τινὰ μέρη τῆς προφητείας ταύτης ἐπληρώθησαν, ἄλλα μένουσιν ἀνεκπλήρωτα. Εἶναι δὲ πλεῖστα σκοτεινὰ καὶ δύσκολα νὰ ἐρμηνευθῶσιν, ὅταν ὅμως ἔλθῃ ἡ πληρωσις αὐτῶν, γίνονται καταληπτὰ.

#### ΠΕΡΙ ΚΑΛΛΙΕΡΓΕΙΑΣ ΑΝΘΕΩΝ.

Ἡ καλλιέργεια τῶν ἀνθέων εἶναι ἀπὸ ὅλας τὰς διασκεδάσεις ἡ ἐκλεκτοτέρα καὶ προτιμότερα, ὡς ἡ ἀθωοτάτη καθ' ἑαυτὴν καὶ ἡ ἀβλαβεστάτη πρὸς ἄλλους. Ἡ ἐνασχόλησις αὕτη οὐ μόνον συντείνει πρὸς ὑγείαν καὶ εὐρίνην τοῦ πνεύματος, ἀλλὰ καὶ περισσότερα εὖνοια καὶ περισσότεραι φιλίας θεμελιῶνται διὰ τῆς συναναστροφῆς καὶ συγκοινωνίας τῆς προσερχομένης ἐκ τοῦ ἐπιτηδεύματος τούτου, παρὰ ἐξ ἄλλου ὁποιοῦδήποτε. Αἱ εὐχαριστήσεις καὶ ἡδοναὶ τοῦ κηπουροῦ εἶναι ἀθῶαι καὶ καθαραι — ἐν μικρὸν ἄνθος, ἐν χρῶμα, μία γραμμὴ εἶναι ὁ θρίαμβός του· ἂν καὶ ταῦτα πολλάκις προσέρχονται κατὰ συμβεβηκός, ἀπολαμβάνονται, δὲν ἐξασφαλίζονται ὅμως ἄλλως εἰμὴ διὰ τῆς πρωινῆς ἐπιμελείας, καὶ τῆς ἐσπερινῆς προφυλάξεως καὶ τῆς ἀγρυπνίας πολλῶν ἡμερῶν. Προσέτι ἡ ἐνασχόλησις αὕτη εἰς τοὺς διαφόρους βαθμούς της οὔτε τὸν πλούσιον ἀποκλείει οὔτε τὸν πτωχόν, ἀπ' ἐναντίας προσκαλεῖ ἀμφοτέρους νὰ τὴν ἐγκολπωθῶσιν, ὑποσχομένη πλουσίαν ψυχικὴν ἀνταμοιβήν.

Πατρικὴ συμβουλή. Ὁ διάσημος μυθιστοριογράφος Σκῳτὸς Οὐάλτερ Σκῳττ ἔδωκεν εἰς τὸν υἱόν του τὴν ἐξῆς ὥραιαν συμβουλήν, τὴν ὅποιαν συνιστῶμεν εἰς ὅλους τοὺς μικροὺς ἀναγνώστας τῆς Ἐφημ. τῶν Παίδων.

«Ἀναγίνωσκε, ἀγαπητέ μοι Κάρολε, τὰ ὠφελιμώτερα. Ὁ ἄνθρωπος διαφέρει ἀπὸ τὰ ζῶα καὶ τὰ πτηνὰ διότι δύναται νὰ ὠφεληθῇ ἀπὸ τὰς γνώσεις τῶν προγόνων του. Ἡ Χελιδὼν κτίζει τὴν αὐτὴν φωλεάν, τὴν ὅποιαν καὶ ὁ πατήρ καὶ ὁ προπάτωρ αὐτῆς ἐκτίζον, τὸ δὲ στρουθίον δὲν κερδαίνει τίποτε ἀπὸ τὴν πείραν τῶν γεννητόρων του. Ὁ υἱὸς τοῦ σοφοῦ χοίρου, ἂν εἶχεν υἱόν, ἤθελεν εἶσθαι ἀπλοῦν κτήνος καλὸν μόνον διὰ τὰ χοιρομήριά του. Ἄλλως ἔχει τὸ πρᾶγμα ὡς πρὸς τὸν ἄνθρωπον. Οἱ πρόγονοι ἡμῶν διέτριθον εἰς σπήλαια καὶ σκηνάς, ἡμεῖς δὲ κατασκευάζομεν παλάτια διὰ τοὺς πλουσίους καὶ ἀναπαυτικά καλύβας διὰ τοὺς πτωχοὺς· πῶς δὲ συμβαίνει τοῦτο; διότι ἔχομεν τὴν δύναμιν νὰ παρατηρῶμεν καὶ ἐξετάζωμεν τὰ παρελθόντα, καὶ νὰ κάμνωμεν βελτιώσεις εἰς τὰ ἔργα τῶν προγόνων μας καὶ νὰ ἀποφεύγωμεν τὰ σφάλματά των. Πρὸς τοῦτο δὲ ἀπαιτεῖται ἡ σπουδὴ τῆς ἱστορίας καὶ ἡ σύγκρισις αὐτῶν μὲ τὰ γινόμενα καθ' ἑκάστην.»

— Ὁ Ὁμηρος καὶ ὁ Βιργίλιος. Ὁ ἄγγλος ποιητὴς Πῶπ ἰδοὺ πῶς συγκρίνει τοὺς δύο τούτους ἐξόχους ποιητὰς τῆς ἀρχαιότητος.

«Ὁ Ὁμηρος, λέγει, ἦτο μεγαλειότερον πνεῦμα, ὁ Βιργίλιος καλλίτερος τεχνίτης. Εἰς ἑκείνον θαυμάζομεν τὸν ἄνθρωπον, εἰς τοῦτον τὸ ποίημα. Ὁ Ὁμηρος συναρπάζει ἡμᾶς μὲ ὀρμὴν ἀνυπόστατον, ὁ δὲ Βιργίλιος σύρει ἡμᾶς μὲ θελκτικὴν μεγαλειότητα. Ὁ Ὁμηρος διασκορπίζει μὲ ἀφρονίαν, ὁ Βιργίλιος χαρίζει μὲ περιεσκεμμένην μεγαλοπρέπειαν. Ὁ Ὁμηρος ἐκχέει, ὡς ὁ Νεῖλος, τὰ ἑαυτοῦ πλοῦθη μὲ αἰφνιδίαν πλημμύραν, ὁ δὲ Βιργίλιος ὡς ποταμὸς διατηρῶν τὴν κοίτην του φέρεται μὲ τακτικὸν βεῦμα.

«Ἐδὼν δὲ παρατηρήσωμεν καὶ τὰς μηχανὰς των, ὁ Ὁμηρος ὁμοιάζει μὲ τὸν Δία, ὅταν εἰς τὴν ὀργὴν του σείῃ τὸν Ὀλύμπον, κεραιωνβολῇ καὶ φλέγῃ τοὺς οὐρανούς, ὁ δὲ Βιργίλιος εἶναι ὅμοιος μὲ τὸν αὐτὸν τοῦτον Δία εἰς τὴν ἀγαθότητά του βουλευόμενον μὲ τοὺς ἄλλους θεοὺς, κάμνοντα σχέδια περὶ βασιλείων καὶ διατάττοντα ὅλην τὴν κτίσιν του.»

— Κατὰ τὰς παρατηρήσεις τῶν ἀστρονόμων τὸ ἡλιακὸν μας σύστημα ἔχει ὡς κέντρον του, ἥτοι περιστρέφεται περὶ τῆς Ἀλκυόνης, ἥτις εἶναι εἰς τῶν 7 ἀστέρων, οἱ ὅποιοι ἀποτελοῦν τὸν γνωστὸν εἰς ὅλους ἀστερισμὸν, τὸν καλούμενον Πούλιαν (Πλειάδα).